

**Intervenció del primer secretari al Consell Nacional de proclamació del
candidat a la Presidència de la Generalitat**

Girona 17 d'abril de 2010

Bon dia amics i amigues.

I moltes gràcies per la confiança que heu dipositat en mi.

Gràcies de tot cor.

Quim Llena m'ha demanat una cosa: "t'has de desmelenar". Serà difícil. Fa 30 anys podria ser, però ara...

Amb en Pere Navarro vam inaugurar un gran institut, amb incorporació de noves tecnologies, del llibre electrònic... És una bona mostra de la bona política que estem desenvolupant en matèria educativa.

Fa gairebé 4 anys que sóc el president de Catalunya, i tinc la força, les ganes, l'experiència i la il·lusió per tornar-ho a ser.

Amb aquest objectiu penso lluitar, i vull que m'acompanyeu, és imprescindible que m'acompanyeu, perquè tot sol és evident que no podré guanyar, i amb tots vosaltres tinc moltes possibilitats de fer-ho, que guanyarem.

Moltes més possibilitats de les que alguns es pensen.

Perquè certament, i aquí s'ha fet al·lusió a les intervencions dels Consellers, les enquestes diuen que anem segons, sóc conscient, però lluitaré i lluitarem com mai per guanyar dia a dia la confiança de la gent. I guanyarem, en el darrer

instant de la carrera, quan s'ha de guanyar, en el moment decisiu. No es tracta de guanyar enquestes, sinó eleccions, i estic convençut que guanyarem.

Al llarg de la meua vida sempre he lluitat per allò que he cregut que valia la pena, i aquesta campanya no serà una excepció.

Crec que és molt important pel futur del nostre país que els socialistes continuem governant Catalunya, i tinc la convicció que serà així, tot i que haurem de lluitar molt per aconseguir-ho.

Companys i companyes, els catalans i les catalanes mereixen que els hi parlem molt clar els propers mesos.

Per això cal reconèixer que no hem aconseguit explicar prou bé durant els darrers temps tot el que hem fet per millorar el país.

Però amb la mateixa claredat us dic que una explicació no del tot encertada, hem de ser autocrítics en això, no pot tapar, no ha de tapar, la bona feina feta. Els nostres adversaris ho saben perfectament.

Saben que si som capaços nosaltres d'explicar tot el que hem fet i el que volem fer pel nostre país, tindran moltes dificultats per continuar negant l'evidència.

I l'evidència és que amb dades a la mà, els anys de governs d'esquerreres han estat molt positius pel país, per la seva gent, i pel seu benestar, començant per l'etapa del President Maragall. Ningú no l'ha citat i ho lamento. Cal reivindicar aquesta etapa de govern progressista i d'esquerra.

Per tant, amigues i amics, vull una campanya neta. Una campanya d'explicació i no de paraules gruixudes. Una campanya de contraposició d'idees i programes...

L'ambient advers creat per alguns no impedirà que defensi amb contundència que en 7 anys de governs d'esquerreres Catalunya ha millorat, molt més que en

23 anys de governs de dretes. I ens ho explicava l'alcalde de Badalona, per exemple, quan parlava del metro.

Aquests anys han valgut la pena, molt. Ho dic amb plena i total convicció.

Són moltes les raons que em portarien a poder defensar aquesta afirmació, i si em permetreu que posi alguns exemples, ho faré.

Hem solucionat el problema de l'aigua.

La dessalinitzadora del Prat, segurament, és el símbol d'una Catalunya que ja no pateix, ni patirà, per l'aigua domèstica, encara que no plogui. Hem liderat un canvi de model de l'ús de l'aigua, apostant per l'estalvi, la reutilització, la regeneració i la dessalinització.

Un model més sostenible. Un model a l'alçada del segle XXI. I com us deia, ha arribat l'hora de dir les coses pel seu nom.

Quan CiU governava, durant aquest període de 23 anys, Catalunya va patir 5 sequeres.

I què va fer CiU?

Ho va fiar tot al transvassament de l'Ebre, i parlava d'altres actuacions faraòniques com portar aigua del Roine, que ja s'ha demostrat que no és viable, ni desitjable, des de cap punt de vista, ni econòmic, ni mediambiental. Solucions concretes, operatives, cap ni una.

Perquè encara que pugui semblar increïble, CiU, en 23 anys, no va fer l'únic que calia i que si ha fet aquest Govern, que és garantir aigua de boca per a tots els catalans i catalanes. Plogui o no plogui.

Hem fet que els serveis socials siguin un dret per a tothom, com ho són l'educació, la salut i les pensions.

Tal com vàrem prometre, la primera llei que va aprovar el Parlament de Catalunya en aquesta legislatura va ser la Llei de Serveis Socials que, juntament amb la Llei de Dependència, han completat l'Estat del Benestar.

I molts ciutadans saben que els serveis socials estan sent una xarxa de protecció eficaç durant la crisi per a milers de persones que ho estan passant molt malament.

Us posaré 2 exemples:

- La llei de Dependència:

- 100.000 persones ja estan rebent un ajut o prestació gràcies a la Llei de la Dependència.
- I més de 63.000 familiars ja han vist reconeguda la seva tasca com a cuidadors.

- i l'altre: al llarg de l'any 2009, 260.174 persones s'han beneficiat de la Llei de prestacions socials econòmiques, que complementa les rendes més baixes.

Nosaltres hem multiplicat per dos els recursos destinats als serveis socials respecte als diners que destinava CiU.

Això és un fet, una realitat que, per molt que ho intentin, no podran negar ni amagar.

Tercera qüestió: estem construint l'escola del segle XXI.

Hem aprovat una llei d'educació ambiciosa i moderna.

Una llei a l'alçada de les necessitats dels nostres fills i filles. Una llei que per cert no ha estat recorreguda malgrat els intents del PP, entre d'altres.

Hem posat més recursos en equipaments i docents perquè tots els infants i joves de 0 a 16 anys estudiïn en les condicions adequades,

i això comporta, sense dubte, una millor qualitat.

I estem estenent l'educació més enllà dels nivells obligatoris, tot potenciant també els estudis universitaris com els estudis professionals, la FP.

Necessitem una ciutadania ben formada, ben preparada per assumir responsabilitats laborals en entorns que seran cada vegada més competitiu i moderns.

Vull una educació que prepari als nostres fills i filles per superar els reptes del Segle XXI.

Vull una educació pensada per competir en una economia que serà i treballarem perquè ho sigui d'alt valor afegit.

La Llei d'Educació suposa una reforma pactada amb el principal partit de l'oposició i, per tant, això dona perspectiva de llarg termini, i per tant, dota de més recursos al sistema i atorga més capacitat d'acció a cada escola i institut.

Estem donant a cada centre, malgrat les dificultats, els mitjans per assolir l'excel·lència.

I també estem augmentem les beques i ajudes perquè els nois i noies de les famílies amb menys recursos tinguin les mateixes oportunitats.

Farem el que calgui per aconseguir que l'ascensor social funcioni, perquè és la nostra obligació, respon als nostres principis, i a més a més és el que vol la gran majoria del país.

Quarta qüestió: estem fent de la Recerca el motor econòmic per sortir enfortits de la crisi.

La recerca és una peça imprescindible per una economia d'alt valor afegit i per una societat amb un major benestar.

Ambdues finalitats són una fita pel nostre projecte polític i, per tant, l'impuls de la recerca és una de les prioritats del Govern.

L'esforç econòmic del Govern en aquest sentit no té precedents.

Un esforç que s'ha traduït en inversions, en atracció de talent i en dotar els centres de recerca dels mitjans necessaris per desenvolupar la seva activitat en les millors condicions possibles.

I el Pacte Nacional per a la Recerca i el Pla de Recerca i Innovació 2010-2013, presentat tot just fa molts pocs dies, han posat negre sobre blanc aquesta realitat.

Perquè la Generalitat, de la mà de les empreses, ha impulsat l'excel·lència investigadora en diferents camps científics, empreses i universitats, de manera molt especial en camps com la biomedicina, agroalimentació, aigua, computació o automoció, gràcies a una política de construcció de nous centres de recerca i l'atracció d'investigadors de prestigi, alguns de casa nostra, i altres que hem fet que tornin a casa nostra. O que treballen als Estats Units i aquí també. També treballem en centres de recerca i tecnològic.

El potencial de la recerca a Catalunya queda demostrat pels descobriments científics i la transferència tecnològica que s'estan produint a casa nostra.

La profunda crisi que ens ha tocat viure referma la necessitat d'apostar per la recerca. Sense ella no hi ha possibilitats de renovar el nostre model productiu.

L'aposta per la recerca que ha fet aquest Govern ja ha obtingut resultats.

La recerca i la innovació s'han fet un lloc preeminent en el nostre país i això ha estat gràcies a la nostra aposta.

Per això, tenim grups de recerca reconeguts internacionalment en camps molt diversos. I a tot això, cal afegir-hi l'aposta per infraestructures de referència com el sincrotró, el supercomputador o la plataforma genòmica. Tot i la crisi, el Govern ha sostingut el creixement pactat de la despesa en R+D+i.

La gent de CiU, com sempre, diu que ells ho van iniciar tot, que van iniciar la política de R+D, però ara és quan s'ha concretat, multiplicant per nou, per nou, el suport a la recerca empresarial, i multiplicant per dos i mig els recursos destinats a la recerca i el desenvolupament.

Sempre diuen que ells ho van iniciar tot, però la feina, els recursos i els avanços els hem posat nosaltres. Com sempre.

Cinquena qüestió: despleguem amb fermesa i determinació l'Estatut.

Perquè alguns diuen que defensen molt Catalunya i el seu autogovern, però és amb els governs d'esquerreres que hem aconseguit un nou Estatut, a la legislatura anterior, amb el President Pasqual Maragall, un nou finançament més equitatiu, just i solidari, en aquesta legislatura. Un finançament que, per primer cop a la història, situa Catalunya per sobre de la mitjana de les Comunitats Autònomes en termes de finançament per càpita. I ja era hora que això passés.

És amb el govern que presideixo que Catalunya ha assolit el traspàs de la gestió del litoral, el del servei de rodalies, o la inspecció de treball, entre d'altres.

Això són fets. Aquest és el full de serveis del govern que presideixo.

Més fermesa i determinació, i menys discursos suposadament patriòtics. Fets que acompanyin les paraules. I no la buida retòrica de la impotència política a la que ens tenen acostumats alguns.

Perquè cal recordar que l'any 99 CiU va preferir governar amb el suport del PP de José María Aznar a canvi de no tocar l'Estatut.

No volen que els hi recordem, però llavors que no donin lliçons de patriotismes als socialistes, d'aquestes lliçons, cap ni una.

No acceptem lliçons de qui, va anar a Madrid a negociar la Presidència de la Generalitat. Saben de qui parlo, no? El mateix que s'omple la boca amb el dret a decidir dels catalans és capaç de negociar la Presidència a la Moncloa. Alguns practiquen la sobirania de sofà. Jo prefereixo la democràcia del carrer, de la gent, dels seus vots. No vull ser res que els catalans no vulguin que sigui. Confio plenament en el seu criteri i les seves decisions.

Tothom sap que una de les prioritats del Govern ha estat desplegar l'Estatut per consolidar i millorar el nostre autogovern i promoure el nostre projecte com a país. L'Estatut està plenament vigent des de fa 1.347 dies.

Ahir vaig dir, amb tot el respecte institucional, com no pot ser d'una altra manera, que potser havia arribat el moment de dir que ni Catalunya ni Espanya han de suportar una nova fase de desgast i descrèdit d'una de les institucions més rellevants del nostre sistema polític.

I que el TC hauria de reflexionar sobre si, amb la seva composició actual, està en condicions de treballar amb la normalitat i la serenitat que la seva alta funció reclama.

Però amics i amigues, no ens confonguem.

La situació anòmala del TC, pel que fa a la seva composició i el bloqueig de la seva renovació quan quatre dels seus membres ja fa molt de temps que han culminat el seu mandat, té un principal responsable que és el PP. Ha estat el PP qui ha presentat el recurs. Ha estat el PP qui va demanar signatures contra l'Estatut en un referèndum il·legal, quan encara no s'havia començat a tramitar a les Corts Generals.

Ha estat el PP qui ha votat en contra de l'Estatut al Parlament, al Congrés i en el referèndum. Ha estat el PP qui ha desfermat la catalanofòbia. Ha estat el PP qui impedeix la renovació del TC És el PP, el responsable principal de la situació actual.

Ja sabeu que ahir vaig dir que trucaria al president d'Espanya i al líder del PP per emplaçar-los a un tema fonamental: la renovació del Tribunal Constitucional. Mariano Rajoy té problemes de comunicació. Greus problemes. Ahir ell estava aquí a Girona. Es va quedar sense paraules quan no va respondre els empresaris, al president de la Cambra, a Domènec Espadaler, i els ciutadans que li demanaven que retirés el recurs d'inconstitucionalitat contra l'Estatut. I segurament també ahir es va quedar sense bateria, o estava desconnectat. Perquè el vaig trucar al mòbil per exigir-li que renovi el TC. Ho vaig fer amb el president del Govern d'Espanya i hi vaig poder parlar. Però de Mariano Rajoy encara segueixo esperant la seva resposta, segueixo esperant. Perquè en realitat, amigues i amics, així tracta el PP a Catalunya, ni escolta ni respon. Nosaltres, companyes i companys, sí que escoltem i responem.

Amigues i amics, lo vull un país de tots, que suma i no exclou, que no divideix, que no enfronta les persones en funció de si són nacionalistes o no. Jo em comprometo a que res ni ningú ni divideixi ni trenqui la convivència del nostre poble.

Durant aquests quatre anys des de la seva entrada en vigor, hem impulsat l'adaptació del nostre marc normatiu a les previsions de l'Estatut aprovant i modificant més de 30 lleis que enforteixen el sistema institucional de Catalunya i ens permeten fer front amb més eficàcia els reptes actuals.

A més a més, s'han assolit un volum molt important de competències, nous traspassos, dels quals molts d'ells són conseqüència directa de l'aplicació del nou Estatut. Altres venien de més enrere.

I com tots sabeu, també s'ha resolt la quantia d'inversió de l'Estat a Catalunya, Negociant l'aplicació de la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut.

I finalment us posaré un darrer exemple. Aquest Govern és el que ha fet la major inversió a Catalunya dels darrers 30 anys.

La inversió que s'està realitzant a Catalunya és històrica, tant quantitativament com per la singularitat també dels seus projectes. Aquí en les intervencions al Consell Nacional, alguns n'han fet al·lusió.

La nova terminal 1 de l'aeroport, l'alta velocitat, el canal Segarra-Garrigues, la línia 9 del metro, demà estaré a Badalona... ja m'he portat el bitllet per demà. Amb el desdoblament de la C-17 de Vic a Ripoll i de l'Eix Transversal, l'Aeroport de Lleida-Alguaire i l'anella de les Gavarres, del que estan molt orgullosos aquí. Amb tot això hem desencallat actuacions en molts casos llargament esperades que no es feien realitat.

Les xifres parlen per si soles.

Si el darrer govern de CiU invertia 365 euros per persona l'any 2003, el govern que presideixo, l'any 2009 va invertir 735 euros per persona. Més del doble.

No us vull atabalar amb xifres, però perquè tingueu una imatge d'aquestes inversions, estem invertint 6.500 M€ en la línia 9, 1.500 M€ en el canal Segarra-Garrigues, 700 M€ en el desdoblament de l'eix transversal, 95M€ en l'aeroport de Lleida-Alguaire, 201 M€ en el sincrotró, 230 M€ en la dessalinitzadora d'El Prat, 296 M€ en la Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet, 308 M€ en el túnel de Bracons i els accessos al mateix.

I es tracta d'obres estratègiques i equipaments pel futur de Catalunya:

- Per les empreses
- Pel turisme
- Per les persones

I aquesta inversió és clau per a dos dels principals objectius del Govern:

- El canvi cap a un model econòmic d'alt valor afegit,
- i la millora del benestar de les persones.

I encara us diré més, si CiU va fer de l'ordre de cent escoles en el període 1999-2003, nosaltres fem més d'un centenar l'any.

Els números parlen per si sols.

Amigues i amics, fa anys que treballem per millorar la nostra societat, aquesta és la meva passió, a la que he dedicat els millors anys de la meva vida, i a la que dedicaré la resta de la meva vida.

He tingut la gran sort de poder millorar el nostre país des de l'administració local, com a regidor, com a Alcalde, des del Govern d'Espanya i, des del 2006, des de la més important de institucions de Catalunya, de la Presidència de la Generalitat, i això m'enorgulleix.

Sempre he defensat la necessitat de millorar el nostre benestar i protegir a aquells que més dificultats tenen per tirar endavant.

Crec que un país amb més justícia social és possible, i no renunciaré mai a aconseguir-ho.

Us diré més, l'altre dia vaig veure una entrevista al cap de l'oposició, deia que és independentista, però venia a dir que no ho podia dir gaire alt, ni gaire clar, ni gaire sovint perquè sinó no guanyaria les eleccions.

Doncs jo us dic una cosa avui i aquí, I puc dir-ho clar, fort i directe: jo sóc socialista, crec en la justícia social, i no penso renunciar als meus principis, ni penso amagar-los. Segueixo compromès amb la defensa dels que més ho necessiten, amb els treballadors i els emprenedors.

Perquè hi ha qui està disposat a renunciar als seus principis per guanyar les eleccions, o a amagar-los, jo, en canvi, no estic disposat a canviar principis per vots.

Jo no, amigues i amics, tinc molt clar el que sóc i defensaré allò que crec que representem el socialistes.

L'altre dia a Pinós, ja ho vaig dir i avui ho reitero:

Sóc català i catalanista, com la majoria dels nostres conciutadans. I dic la majoria perquè hi ha catalans que no són catalanistes. Sóc espanyol i federalista, com la majoria de catalans i catalanes. Sóc europeu i europeista, com la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Sóc progressista i de centreesquerra, com la majoria dels treballadors i treballadores, com la majoria del nostre país.

Sóc socialista, de cor, de cap i d'acció, com tots vosaltres.

Companyes i companys, vivim una crisi econòmica que està colpejant la vida de milers de famílies, i en aquests moments de dificultat cal dir les coses pel seu nom.

En moments de dificultat no val dir que tots som iguals, que l'esquerra és el mateix que la dreta, i en els darrers mesos ho hem pogut comprovar amb molts exemples:

- Perquè no és el mateix voler abaratir l'acomiadament, reduint dràsticament les indemnitzacions per acomiadament, com han proposat reiteradament les dretes espanyoles i catalanes, que defensar els drets dels treballadors.
- Perquè no és el mateix voler suprimir l'impost de successions per als més rics, que mantenir-lo per a les grans fortunes i eliminar-lo pel 94% de la població.

- Perquè no és el mateix tractar la immigració fent que els Ajuntaments es converteixin en delators, que ajudant els Ajuntaments a afavorir la integració i la convivència.
- Perquè no és el mateix ser ferm amb la corrupció dins d'un partit, que dir que aquest és un tema que ha de quedar sota la responsabilitat individual de cadascun, i amagar el cap sota l'ala.
- Perquè no és el mateix fer el que fa al PP amb els jutges que investiguen els seus escàndols, que respectar la justícia.

Amigues i amics no és el mateix, i no podem deixar que ni per un moment intentin convèncer la gent que tots som iguals. Iguals drets sí, però iguals actituds no tenim, nosaltres no som així. Nosaltres ni som ni volem ser com aquests exponents de la dreta del nostre país i del conjunt d'Espanya. Sabeu que hem anunciat una campanya en la que volem comparar propostes, i que tenim un nou responsable de campanya, Jaume Collboni, i nosaltres tenim l'obligació d'explicar al conjunt de la ciutadania què hem fet, i què volem fer en el futur. Explicar amb claredat el que som, no ser avui una cosa i demà una altra dependent de per on bufa el vent. Nosaltres no ho farem.

I per això les nostres propostes donaran resposta a les necessitats d'aquesta gran majoria de catalans i catalanes que necessiten més que mai que al capdavant de la Generalitat hi hagi dirigents que combinin ambició i realisme, serietat i il·lusió, que toquin sempre de peus a terra.

Aquests són els meus compromisos:

Continuaré la lluita contra la crisi i impulsaré el creixement de la nostra economia, per afavorir la creació de llocs de treball.

Cercaré les millors solucions als problemes sense cap mena de dogmatisme, amb realisme però no amb dogmatisme.

Lideraré el combat contra la corrupció afavorint el compromís cívic i la participació ciutadana.

Garantiré que el nostre país mantingui el sistema de protecció social i de benestar i que compti amb l'adequada dotació d'infraestructures, un sistema educatiu de qualitat i una cultura que estigui realment a l'abast de tothom.

Promouré el màxim consens entre els catalanistes i els progressistes, en defensa de l'Estatut i de les polítiques socials.

Asseguraré, perquè és un actiu importantíssim en el nostre país, sempre la unitat civil del nostre poble. Impediré que res ni ningú no ens divideixi.

Treballaré, perquè m'ho crec, per a una Espanya plural, per l'evolució federal de l'Estat de les Autonomies, malgrat els entrebancs, malgrat les incomprendions, i ajudarem a enfortir aquest projecte important que es diu Europa.

Tinc molt clar el què vull per al nostre país, tinc molt clar que és el que més li convé, i segueixo creient que el nostre és el millor projecte de país, el millor projecte per Catalunya.

Sé que resten moltes coses per fer, però tinc la força i les ganes per fer-les realitat, i per aconseguir-ho us necessito a tots vosaltres en plena forma, en disposició de combat. I amb això acabo, jo estic en plena forma, estic preparat, no ho dubteu.

Lluitaré com mai per guanyar, i compto amb vosaltres.

Ara, a lluitar dia rere dia, associació rere associació, barri rere barri, carrer rere carrer, vot rere vot.

Perquè si ho fem amb convicció ningú, us ho asseguro, no ens podrà aturar. Moltes gràcies per la vostra confiança, a treballar, a guanyar.